

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - GALATERBREVET

365 Galaterbrevet 1:1-10

Jesus Kristus, som gav sig selv hen for vore synder

Allerede i sin hilsen har Paulus berørt kernen i evangeliet: Jesu Kristi opstandelse. Jesus Kristus har givet sit liv for vore synder og har derved udfriet os af "den nuværende onde verden". Vi tilhører den ikke og er ikke bundet af den. Det skete efter Gud Faders vilje, som opvakte sin Søn fra de døde. Al æren er hans. Med denne baggrund udtrykker Paulus i stærke vendinger sin undren over, at galaterne har lånt ører til "et andet evangelium". Han nedkalder forbandelse over enhver, der forvrænger Kristi evangelium, som bygger på nåde. Lad os holde fast ved Kristi død og opstandelse som den eneste - og den helt tilstrækkelige - grundvold for vor frelse.

HUSKEVERS: Romerbrevet 4:24-25

366 Galaterbrevet 1:11-24

Det evangelium, ... forkyndt af mig, ikke er menneskeværk

Det er Paulus magtpåliggende at understrege, at det budskab, han forkynder, har han ikke fået fra mennesker, men direkte fra Gud. Før hans omvendelse var han ivrig for jødedommen og forfulgte de kristne, men Jesus Kristus åbenbarede sig for ham. Gud greb direkte ind i hans tilværelse. Han rådførte sig ikke med noget menneske, men i evangeliets lys lærte han af Gud at fortolke de gamle skrifter, som han kendte så godt. Guds suveræne nåde forvandlede ham fra en forfølger til en forkynder. Gud bruger tit menneskelige redskaber, men lad os ikke overvurdere menneskets del. Gud er ikke afhængig af sin skabning, men kan altid gribe suverænt ind.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:7.

367 Galaterbrevet 2:1-10

Den frihed, vi har i Kristus Jesus

Da Paulus langt om længe kom til Jerusalem og for apostlene dér forklarede det evangelium, han forkyndte blandt hedningerne, havde de intet at tilføje. De anerkendte Paulus som sendt af Herren med dette budskab. Derimod var der falske brødre, der ønskede at binde de kristne under Mose lov. (Det var gala-ternes fare, at blive ført vild af sådanne.) Paulus stod fast imod dem. Han indså, hvor væsentligt det var ikke at give efter. Hedningerne havde fri adgang til frelsen i Jesus Kristus. Den kunne de ikke gøre sig fortjent til ved at holde Mose lov, ligeså lidt som jøderne havde vundet frelsen derved. Loven måtte ikke snige sig ind i evangeliet.

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:2

368 Galaterbrevet 2:11-21

Af lovgerninger vil intet menneske blive retfærdigt

Da Peter skilte sig ud fra hedningerne og således genrejste skellet mellem dem og jøderne inden for menigheden, greb Paulus offentligt ind. Hele Guds værk blandt hedningerne stod på spil. Paulus havde forkyndt, at de blev retfærdige ved tro på Kristus. Hvis jødekristne ikke tog imod dem på lige fod, var det et varsel om, at tro på Kristus alligevel ikke var tilstrækkeligt, noget mere var nødvendigt. Det var et alvorligt slag mod evangeliet. Nej, vi er korsfæstet med Kristus, og vi lever kun i kraft af ham - alle krav på fortjeneste er udslettet. Det er den eneste frelsesvej, der findes. Kristi død var overflødig, hvis mennesker kunne vinde frelsen ved at holde loven.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:8,9.

369 Galaterbrevet 3:1-9

I begyndte dog i Ånden, vil I nu ende i kødelighed?

To gange kalder Paulus galaterne uforstandige. Hvorfor? Fordi de, efter at have begyndt kristenlivet ved tro, forsøgte at fortsætte "i kødelighed" dvs. ved at holde loven. Vi ved, at vi er frelst af Guds nåde alene; vi må stole fuldt og fast på Jesu Kristi offerdød for vor skyld. Skal vi så tage fat på at forvandle os selv og lidt efter lidt tjene os til mere og mere af Helligånden? Sådant en indstilling ligger os måske nærmere, end vi er klar over. Paulus sætter en tyk streg igennem en sådan idé. Vi fortsætter livet i Kristus, som vi begyndte: ved tro. Helligånden virker, når vi hører i tro, ikke når vi gør vort bedste. Al æren tilkommer Herren.

HUSKEVERS: Titusbrevet 3:5-6.

370 Galaterbrevet 3:10-18

Kristus har løskøbt os fra lovens forbandelse

Loven udtaler en forbandelse over dem, der ikke holdt den i alle enkeltheder, og da ingen magter det, betyder det, at loven formidler forbandelse i stedet for liv. Denne forbandelse kan ingen undslippe, som vil retfærdiggøre sig selv for Gud på grund af egne gerninger. Vore største anstrengelser for at behage Gud fører kun til forbandelse. Det må vi forstå, hvis vi skal kunne værdsætte, hvad Kristus har gjort for os. Han tog forbandelsen på sig og døde i vort sted; ved tro på ham arver vi den velsignelse, som Gud lovede Abraham, i stedet for forbandelsen som følge af den brudte lov. Forjættelsen erstatter loven og gribes ved tro og ikke ved gerninger.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 5:21

371 Galaterbrevet 3:19-29

Loven var vores opdrager, indtil Kristus kom

Da loven ikke kunne formidle retfærdighed, var den så en misforståelse, en fejl, der modvirkede Guds planer? Nej, siger Paulus. Den har haft en opgave, nemlig den, at afsløre overtrædelser. Hvis noget menneske havde holdt den til fulde, ville han derved være blevet erklæret retfærdig; men da alle overtrådte den, blev alle afsløret som overtrædere, og nødvendigheden af en anden frelsesvej blev klart bevist. Loven førte således til Kristus i den historiske sammenhæng; men det gør den også for den enkelte, der opdager sin magtesløshed, når han forsøger at opfylde lovens krav.

HUSKEVERS: Romerbrevet 10:4

372 Galaterbrevet 4:1-11

Da tidens fylde kom, sendte Gud sin Søn

Med billeder fra menneskelige kår, forklarer Paulus menneskehedens åndelige udvikling i dens forhold til Gud. Han sammenligner den med et barn, der er født ind i en formuende familie. Først når barnet bliver voksen, kan det begynde at erfare de rettigheder, det har arvet. På tilsvarende måde bestemte Gud, at menneskeheden skulle nå en vis "alder", før han sendte sin Søn og gennem ham åbenbarede for mennesker, at de var hans åndelige børn. Vi er ikke længere bundet af lovens bogstav, men modne til at lade os lede af Guds Ånd i vore hjerter. Derfor må vi ikke hænge os i regler, der kun gjaldt barnestadiet.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:1

373 Galaterbrevet 4:12-31

Indtil Kristus har fået skikkelse i jer

Paulus længtes efter at se Kristus i sine åndelige børn, og det ville ikke ske, hvis de holdt sig til loven. Han sammenligner den gamle pagt fra bjerget Sinaj, hvor loven blev givet Moses, med trælkvinden Hagar, som fødte Ismael til Abraham. Hun føder børn til trældom, og taler om det nuværende Jerusalem, der er trælbundet under loven. Men den frie kvinde Sara fødte Isak i kraft af Guds løfte (det var umuligt ellers) og taler om den nye pagt, det himmelske Jerusalem, hvis børn er frie. Trælkvindens søn må jages bort, for arven fås ikke ved at trælle for loven, men ved at stole på Guds løfter.

HUSKEVERS: 2. Petersbrev 1:3-4

374 Galaterbrevet 5:1-12

I var kommet godt i gang. Hvem har hindret jer ... ?

Galaterne var begyndt kristenlivet godt, men de var blevet forhindret i at fortsætte. De lyttede til dem, der fortalte, at de måtte lade sig omskære for at blive "rigtige" kristne. Det bragte dem under loven - de måtte vinde retfærdighed ved deres gerninger - og bort fra Kristus. Lad os tage os i agt for alt, hvad der vender vor opmærksomhed fra Kristus. Hans fuldbragte offer alene er grundlaget for vor frelse og vort kristenliv. Der kan ikke føjes nogen anden fortjeneste til. Vi løber kun godt på vor livsbane, mens vi fæster vort blik på ham. Han er ikke blot begyndelsen, men også fuldendelsen af vor tro. Korsets forargelse varer ved - det sætter en streg gennem vor "godhed".

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 12:1-2

375 Galaterbrevet 5:13-26

Drives I af Ånden, er I ikke under loven

Friheden i Kristus betyder ikke, at vi gør, hvad der passer os, for gør vi det, afsløres det, at vi stadig er under Satans herredømme. Nej, vi er blevet frie til at tjene og elske hinanden. Vi lader os lede af Guds Ånd og er løst fra kødets trældom, egoismen. Vi kan ikke i egen kraft tage kampen op imod kødets gerninger ved at holde os til loven. Ånden bringer et nyt princip i anvendelse: kødet overgives til korset, så det mister sin magt, og Ånden frembringer frugt efter Guds natur: kærlighed, glæde, fred, osv. Det er Guds revolutionerende måde at forvandle os på. Lad os ikke hindre ham deri ved selv at ville gøre, hvad kun han kan, men overgive os helt til ham.

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:13

376 Galaterbrevet 6

Lad os ikke blive trætte af at gøre det, som er ret

Der skal tålmodighed til at vente på en høst, og det er billedet, Paulus bruger om vort liv. Hvis vi sår i kødet, kommer der måske en hurtigere høst, men den har ikke vedvarende værdi. At så i kødet er at leve, som om den usynlige verden ikke eksisterer, så vi handler for at få det bedste ud af denne verden. Sår vi i Ånden, gør vi det rette, men høsten kan lade vente på sig. Noget får vi lov at se hernede, men den væsentligste del af høsten åbenbares først i evigheden. Derfor behøver vi udholdenhed i at så i Ånden. Det er ikke noget mystisk; en del af det er simpelthen at gøre godt imod alle, især de kristne. Det betyder, at Kristi kors er grundlaget for vort liv; vi er løst fra egoisme og fra verdens tiltrækningskraft. Lad os ikke blive trætte og opgivende, men holde ud.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:35-36.